

Vlaams
Parlement

vergadering **C250 – WON21**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie

van 26 mei 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de inhaalbeweging inzake energie-efficiëntie van sociale woningen - 2040 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Liesbeth Homans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het promoten van zonnepanelen op de webstek van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) - 2054 (2010-2011)	9
Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de falende controle op de naleving van de eigendomsvoorwaarde bij zetelende sociale huurders - 2129 (2010-2011)	12
Vraag om uitleg van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het lokaal toewijzingsbeleid voor sociale-assistentiewoningen - 2179 (2010-2011)	15

■

Voorzitter: de heer Jan Penris

Vraag om uitleg van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de inhaalbeweging inzake energie-efficiëntie van sociale woningen - 2040 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, minister, collega's, het werd reeds verschillende malen aangehaald in de commissie dat we zelf, wat sociale woningbouw betreft, kijken hoe we een nog meer doeltreffende remedie kunnen vinden om de wachtlijsten weg te werken. Ook energiezuinig wonen is enorm van belang. Een betaalbare woning met een onbetaalbare energiefactuur heeft immers geen zin.

Uit een recente inventaris bleek dat 45 procent van de bestaande sociale woningen geen dakisolatie, geen dubbel glas en geen centrale verwarming heeft. Het zijn onthutsende resultaten, die nopen tot actie op het vlak van energierenovatie. De Vlaamse overheid heeft dan ook het ambitieuze doel voor ogen om tegen 2020 iedere sociale woning te voorzien van dakisolatie, dubbele beglazing en een rendabel verwarmingssysteem. Voor de sociale huurder kunnen deze maatregelen een flink verschil maken in de energiefactuur. Ik wil nogmaals aanstippen dat deze inhaalbeweging voor ons zeer belangrijk is.

Tussen utopie en werkelijkheid zitten echter vele schakeringen. Onlangs was er een patrimoniumbevraging door de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) bij de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's). Er werd gevraagd naar een aantal energetische kenmerken in de woonwijken, de stand van zaken van het patrimonium en vooral de betaalbaarheid van deze globale renovatiestrategie.

Jaarlijks wordt in 128 miljoen euro voorzien voor de renovatie van het sociaal huurpatrimonium. Daarnaast wordt dit jaar 2,6 miljoen euro extra uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) besteed aan 24 projecten.

Minister, op welke manier zullen de investeringen van de SHM's inzake dakisolatie, dubbele beglazing en centrale verwarming gefinancierd worden? Zullen de huurders deze investeringen via de huurprijs helpen terugbetalen? Zo ja, op welke manier? In januari 2011 hield de VMSW een nieuwe rondvraag bij de SHM's. Wat is hiervan het resultaat?

Deze inhaalbeweging zet in op drie niveaus, namelijk hoogrendementsglas, dakisolatie en energiezuinige verwarmingssystemen, en beslaat een periode van tien jaar. De beleidsbrief belooft om in 2011 een meerjarenplan van aanpak voor deze inhaalbeweging op te stellen. Wat is de stand van zaken wat de ontwikkeling van dit plan betreft? Welke maatregelen heeft de minister genomen om de SHM's te ondersteunen bij het ontwikkelen van een globale renovatievisie? Hoeveel SHM's hebben reeds een globale renovatievisie en hoeveel nog niet? Welk budget tot 2020 schat u nodig te hebben om de ambitieuze doelstelling te realiseren?

Verder kunnen SHM's middelen uit het Energiefonds aanwenden voor het plaatsen van hoogrendementsglas in eengezinswoningen. SHM's krijgen een premie van 100 euro per vierkante meter, maar slechts weinig SHM's zouden hier gebruik van maken. Vorig jaar werd daarover reeds een vraag gesteld in deze commissie. Hoe lopen de aanvragen en de renovaties nu? Is er een hogere respons zoals u in maart 2010 verwachtte? Hoeveel huizen werden er nu reeds gerenoveerd?

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Minister, ik heb er alle begrip voor als u niet onmiddellijk op deze vraag kunt antwoorden: zijn er verschillen vast te stellen als de provincie mee ondersteunt? Er zijn provincies die, naast de subsidies die via de VMSW kunnen worden gegeven, de huisvestingsmaatschappijen ook ondersteunen als zij renovatieprojecten doen. Ik ben benieuwd of er verschillen zijn al naargelang die eventuele bijdrage van de provincie.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Collega's, ik grijp de vraag van mevrouw Coppé graag aan om iets dieper in te gaan op het dossier, zodat iedereen het belang ervan inziet. Sociale woningen moeten natuurlijk zo energiezuinig mogelijk zijn. De woonkosten worden tenslotte niet alleen bepaald door de huurprijs, maar ook door de energiefactuur. Zeker met steeds stijgende energieprijzen is dat een belangrijk element voor de sociale huurder die het financieel minder gemakkelijk heeft.

Zoals mevrouw Coppé opmerkt, stelt het Pact 2020 heel duidelijk die ambitie. De bedoeling van het Vlaams Energierenovatieprogramma (ERP 2020), dat is opgesteld in 2008, is om erover te waken dat de ambities die we Vlaanderen opleggen, in ons sociaal woonpatrimonium worden waargemaakt. We hadden op Vlaams niveau tot op heden geen enkel zicht op de staat van ons patrimonium. Om die reden hebben we een tijdje geleden gevraagd om de energie-eigenschappen van het woningenbestand in kaart te brengen tot op het niveau van elke individuele woning. Het was de bedoeling om te kunnen zien wat er allemaal moet gebeuren. Op die manier wilden we een korte- en middellangetermijnplanning maken voor renovatie en vervanging van patrimonium.

Voorzitter, vooraleer ik op de vragen inga, lijkt het me interessant dat ik voor de commissie de resultaten van de enquête zelf toelicht en dat deze enquête deze voormiddag nog zou kunnen worden uitgedeeld aan de leden die de moeite hebben gedaan om hier vandaag aanwezig te zijn. Ze zal op een later moment ook elektronisch verspreid worden. U stelt een zeer relevante vraag. Ik heb die gegevens intussen. Het lijkt me dus zinvol om ze met u te delen.

Hoe zijn we te werk gegaan? Elke SHM heeft een lijst gekregen van haar gebouwen, met de vraag om per woninggroep acht technische kenmerken te omschrijven: de beglazing, het daktype en eventuele isolatie ervan, de gevelisolatie, de verwarmingsinstallatie, het ventilatiesysteem, eventuele specifieke gebreken en desgevallend beschikbare gegevens rond het energieprestatiecertificaat (EPC). Dat is dus een vrij volledige bevraging van energiekenmerken.

Om de impact van planning en programmering voor de komende jaren in te schatten, is ook gevraagd welke acties elke SHM plant, welke benaderende planning gehanteerd wordt en wat de inschatting is van de investeringen die daartegenover staan.

In februari 2011 heeft de VMSW alle gegevens gekregen van de 92 SHM's, waardoor we een duidelijk overzicht hadden van de toestand van onze sociale woningen op het vlak van energie-efficiëntie. Dat gaat over 6327 woninggroepen, een totaal van 141.588 woon-eenheden. Dat is dus echt een mega-inventaris. Op basis van dat instrument zouden we nu echt doordachte plannings moeten kunnen maken.

De VMSW is daar onmiddellijk mee aan de slag gegaan en heeft de gegevens vereenvoudigd in een aantal deelcategorieën om de toestand van het patrimonium goed in kaart te kunnen brengen en om vergelijkingen tussen SHM's en Vlaamse gemiddelden mogelijk te maken. Let wel: het gaat om categorieën om de resultaten van de enquête te kunnen interpreteren op een eenvoudige manier. Het gaat dus niet over normen voor nieuwbouw, maar echt over deelcategorieën om alles correct te kunnen inschatten.

Een eerste punt is de beglazing. Is er enkele of dubbele beglazing? Als gebouwen gedeeltelijk met enkel en gedeeltelijk met dubbel glas zijn uitgerust, vallen ze onder de categorie 'enkel glas', omdat er nog werken moeten gebeuren. Ook bij dakisolatie is het heel eenvoudig: is er dakisolatie of niet? Die dakisolatie moest een bepaalde minimumdikte hebben. Ook over het al of niet aanwezig zijn van centrale verwarming vindt u alle gegevens terug in de enquête.

Op basis van die gegevens heeft elke SHM intussen een rapport gekregen met haar eigen scores en met vendiagrammen die een vergelijking toelaten met de gemiddelden van heel

Vlaanderen. Tegelijk is een projectlijst opgemaakt waarin elke bouwgroep ingekleurd is volgens de te nemen maatregelen. Op die manier is er een soort scorebord opgesteld, dat we ook telkens kunnen aanpassen naargelang er maatregelen zijn doorgevoerd. Op dat scorebord zijn de renovatienoden op eenvoudige wijze zichtbaar.

De eerste belangrijke conclusie van de enquête is dat woningen die na 1985 zijn gebouwd, merkelijk beter scoren dan de woningen die ervoor zijn gebouwd. Begin jaren tachtig zijn de isolatie-eisen verstrengd, en we merken dat dat een belangrijk resultaat heeft gehad. We kunnen daar ook uit afleiden dat we vandaag op het goede spoor zitten door voor nieuwbouw die eisen stelselmatig bij te stellen. Dat blijkt in de praktijk een groot verschil te maken. Projecten die opgeleverd zijn vanaf ongeveer 1985, zijn voor het grootste deel voorzien van dubbel glas, dakisolatie, minimale gevel- en vloerisolatie en, op enkele uitzonderingen na, ook van een centraal verwarmingssysteem met hoog rendement.

Bij de woningen van voor 1985 stellen we grote gebreken vast: enkel glas, geen dakisolatie, verouderde verwarming. Dat gaat over 101.917 woningen. 72 procent van het patrimonium is dus ouder dan 26 jaar. Er zal dus ook een grote renovatienood blijken uit de resultaten van de enquête. Bijna de helft van het patrimonium voldoet namelijk niet aan de eisen van het Energierenovatieplan 2020 (ERP 2020). Dat betekent, als we het even opsplitsen naar de drie categorieën, dat 23 procent van de woningen nog enkel glas heeft, dat 28 procent van de woningen geen dak- of zoldervloerisolatie heeft, en dat 20 procent van de woningen geen centrale verwarming heeft, of wel een centraal systeem, maar een dat werkt op elektriciteit. Dat betekent dat 48 procent van ons woningbestand een of meer van die gebreken vertoont en dus een renovatienood heeft, minstens in het kader van energiezuinigheid. Het gaat om bijna 68.000 woningen die moeten worden aangepakt.

Nog een opvallende, zij het niet zo verrassende, vaststelling is dat appartementen globaal genomen een stuk beter scoren dan eengezinswoningen. 60 procent van de appartementen vertoont geen enkel van de drie gebreken, terwijl dat bij eengezinswoningen maar 40 procent is. Vooral voor dakisolatie scoren de eengezinswoningen merkelijk slechter: 38 procent van eengezinswoningen heeft nog geen dakisolatie, tegenover 7 procent bij de appartementen. Daar is dus ook duidelijk een grote renovatienood, een die zich trouwens onmiddellijk kan vertalen in snelle winst op de energiefactuur.

Mijnheer Dehaene, er zijn inderdaad resultaten per provincie. Ik heb die zelf niet gecorrigeerd aan eventuele steunmaatregelen van provincies. Ik heb daar nog geen oorzakelijk verband gezocht. Misschien hebt u daar wel een bijdrage in te leveren. Het is in ieder geval zo dat uw provincie, net als de provincies Antwerpen en Limburg, beter presteren dan het Vlaamse gemiddelde. 43 procent van de sociale woningen in deze provincies heeft een of meerdere knelpunten, tegenover 48 procent voor gans Vlaanderen. Dat uit zich ook in een lager percentage woningen zonder dakisolatie of met een verouderde of elektrische verwarming.

Oost- en West-Vlaanderen, mevrouw Coppé, hebben meer woningen met problemen. Het percentage woningen dat op minstens een van de drie prioriteiten slecht scoort, loopt op tot 54 procent in Oost-Vlaanderen en zelfs 60 procent in West-Vlaanderen. Er zijn dus inderdaad belangrijke provinciale verschillen merkbaar. Vooral het ontbreken van dakisolatie en de aanwezigheid van elektrische verwarming zijn daar de oorzaak van.

Het is natuurlijk ook nodig om de cijfers in absolute aantallen te bekijken. Dan zie je dat de grootste provincies met het grootste patrimonium in absolute aantallen ook de grootste renovatienoden hebben. Zowel Antwerpen als Oost-Vlaanderen kijkt aan tegen 16 à 19.000 woningen die nood hebben aan energetische renovatie. U kunt in het rapport nog veel meer gedetailleerdere geografische informatie vinden, tot op het niveau van gemeenten.

Collega's, we beschikken nog niet voor elke woning over een EPC, wat ook logisch is, maar wel al voor 39 procent van het patrimonium. Dat is vrij aanzienlijk. Bij die gerapporteerde woninggroepen is de verdeling als volgt. Bij 1 procent is er sprake van een kengetal kleiner

dan 100, 19 procent heeft een kengetal tussen 100 en 200, 29 procent tussen 200 en 300, 23 procent tussen 300 en 400, 17 procent tussen 400 en 500 en 11 procent heeft een kengetal groter dan 500. In dat laatste geval gaat het dus over zeer energievervlindende woningen. De opdeling van het patrimonium volgens type voor en na 1985 bevestigt trouwens wat ik voordien al zei: projecten na 1985 hebben duidelijk een betere EPC-score dan die van vóór 1985, en appartementen hebben vaak een betere score dan eengezinswoningen.

In het algemeen kunnen we dus stellen dat ongeveer de helft van de sociale woningen zal moeten worden aangepakt om te voldoen aan de ambities van het ERP. Die uitdaging is niet gering. Met betrekking tot de vraag hoe die financieel wordt vertaald, hebt u al een aantal gegevens. Die gegevens zijn nog niet eenvoudig te interpreteren. Voor de totaliteit van om het even welke aangehaalde renovatienood, ongeacht of het gaat over energie-ingrepen, wordt gewaagd van een benodigd budget van 2,9 miljard euro. Als we de woningen met een renovatienood waarmee minstens ook een energie-ingreep gepaard gaat apart bekijken, hebben we het nog over 2 miljard euro. Het is tot op heden echter nog niet berekend welk deel van dat bedrag specifiek bestemd is voor energie-ingrepen. Als een sociale huisvestingsmaatschappij aangeeft een groep woningen te willen aanpakken, bijvoorbeeld met het installeren van een nieuw verwarmingssysteem, worden daar tegelijk immers vaak een aantal andere ingrepen aan gekoppeld. Dat is logisch. Dat is ook goed. Dat betekent echter wel dat dit in één rekening is ondergebracht.

Deze cijfers tonen alleszins aan dat er weliswaar wordt bijgebouwd in Vlaanderen, maar dat er toch ook een grote nood is aan een renovatie van het bestaande patrimonium, en dat daar aanzienlijke budgetten voor nodig zijn. U weet dat de VMSW bij nieuwbouw een voorlopersrol heeft gespeeld: ze heeft de E70-norm al toegepast vóór die verplicht wordt. Voor die woningen zullen we dus wél een hele tijd goed zitten. Ons woningenbestand is echter erg verouderd, zoals u weet.

Ik zal nu ingaan op het plan van aanpak: wat doen we nu verder met die gegevens? Die gegevens zullen ons nopen tot het maken van een planning en het bepalen van prioriteiten. Welke budgetten zullen we waarvoor gebruiken? Zou het niet slim zijn om voorrang te geven aan energetische renovaties, die tegelijk leiden tot een minder hoge energierekening, en kunnen we daar met grootschalige programma's aan werken? Is het bijvoorbeeld mogelijk om voor grootschalige dakisolatieprogramma's of programma's om enkel glas te vervangen, te werken met een aanbestedingsformule? Ik heb al die vragen aan de VMSW gesteld. Ik heb de VMSW heel specifiek gevraagd om mij, en dus ook deze commissie, een plan van aanpak voor te leggen dat een antwoord geeft op een aantal vragen. Hoe kunnen we daken versneld isoleren? Wat is de timing en de kostprijs, en kunnen we dat op een innovatieve manier aanbesteden? Kunnen we daar niet handiger mee omgaan? Als we dat in de vorm van een normale planning doen, dan zal men voor een project dat nu wordt aangemeld, ten vroegste in 2013 beginnen met isoleren. Ik zou graag een eenvoudige manier vinden om daarmee aan de slag te gaan. Hetzelfde geldt overigens voor dubbel glas. Ten slotte is er nog de vraag hoe we, naast de totaalrenovaties die ook nodig zijn, versneld goede verwarmingssystemen met een hoog rendement kunnen installeren.

Wat het budget betreft: nog voor de zomer komt er een nieuw besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot energiebesparende investeringen voor sociale huisvestingsmaatschappijen. Dat bedrag zal telkens eenmalig worden bepaald. Momenteel is er sprake van een bedrag van 7,5 miljoen euro dat daarvoor wordt uitgetrokken. Ik denk dat dit budget hoofdzakelijk zou kunnen worden besteed aan goede warmtesystemen. Het kan ook gaan om groene warmte. Ook wordt sowieso jaarlijks 128 miljoen euro besteed aan renovatie. We zullen ons ook moeten afvragen op welke manier we de prioriteiten ter zake bepalen. Ik denk alleszins dat deze grootschalige oefening ons de mogelijkheid zal geven op een verstandige manier om te gaan met onze budgetten, om te weten welke keuzes we maken en welk bedrag we daartegenover stellen, en om te bepalen wat we prioritair aanpakken. Tot

voor kort was dat één grote zwarte doos. Nu zullen we planmatig een iets efficiëntere aanpak kunnen hanteren.

Voorzitter, met uw toestemming zal ik vragen dat mijn medewerkers de enquêteresultaten ronddelen.

De voorzitter: Waarvoor dank, minister. U hebt heel uitvoerig geantwoord.

Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Minister, ik dank u voor uw uitvoerige antwoord. We zijn uiterst tevreden dat de resultaten van die patrimoniumenquête bij dezen ook kunnen worden meegedeeld. Ik denk dat ieder van ons reeds wist dat woningen van voor 1985, voor de isolatiegolf en de keuze om energiezuinig te bouwen, absoluut niet voldoen en dringend moeten worden gerenoveerd.

Het verheugt me natuurlijk dat u stelt dat er een plan van aanpak in de maak is, waarbij prioriteiten zullen worden bepaald. Er is sprake van grootschalige dakisolatie. Er zal worden ingezet op diverse fronten. Er zal worden bekeken hoe we versneld kunnen isoleren, innovatief aanbesteden en versneld goede verwarmingssystemen installeren. Ik trap een open deur in als ik zeg dat de huurprijs weliswaar in overeenstemming met het inkomen is, maar als mensen in een zeer slechte woning wonen, kan hun energierekening zeer hoog zijn, wat geen voordeel is voor veel mensen.

Ik ben dus blij dat er al een plan van aanpak in de maak is, maar ik zou eventueel wel de VMSW hier eens uitgenodigd willen zien, om te bekijken hoe dat ook budgettair kan worden aangepakt. We hebben wel dezelfde wens, maar zullen er ook de nodige budgetten tegenover staan? Het is niet alleen in de sociale woningbouw een uitdaging om te voorzien in goede investeringen, er is ook een grote uitdaging voor het private huurpatrimonium. Een eigenaar heeft eventueel zelf de middelen, maar een huurder zal wel de nodige ondersteuning verwachten.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is interessant om de resultaten eens te onderzoeken. Ik stel vast dat heel wat SHM's vandaag wel een inspanning doen om de daken te isoleren. Als ik me niet vergis, zijn er heel wat premies zoals de dakisolatiepremie en premies van de netwerkbeheerders. Die premies zorgen ervoor dat het voor de SHM's niet zo'n grote investering is. Sommige SHM's zijn er wel degelijk mee bezig, terwijl anderen blijven stilzitten. Wat zou hiervan de reden kunnen zijn?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, ik heb twee vragen om verduidelijking. Een hele tijd geleden heb ik eens informatie van uw kabinet gekregen over een patrimoniumenquête. Ik denk dat het deze was. Klopt dat of is er bijkomend studiewerk?

Minister Freya Van den Bossche: Toen ging het om gedeeltelijke resultaten. Dit is echt het eindrapport. Uw gegevens zijn gedateerd en achterhaald door dit rapport.

De heer Hermes Sanctorum: Dit rapport kwam tot stand via enquêtes bij de SHM's. Hoe groot was de respons?

Minister Freya Van den Bossche: De respons was 100 procent.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, minister, we hebben heel wat nuttige informatie gekregen. Ik heb nog een bijkomende vraag.

Over de normen voor dakisolatie bestaat er nog wat onduidelijkheid. Eind februari heb ik u in een schriftelijke vraag gevraagd om op te sommen aan welke voorwaarden dakisolatie moet

voldoen. Tegen 2020 is dakisolatie verplicht. Iemand die vandaag investeert in dakisolatie zou er toch zeker van moeten zijn dat zijn investeringen vandaag voldoen aan de normen. U hebt mij geantwoord dat de concrete normen voor dakisolatie zullen worden gespecificeerd in een besluit van de Vlaamse Regering dat in opmaak is. Hoe ver staat het hiermee?

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Voorzitter, minister, het rapport verrast me niet. In het verleden hebben we er al vaak op aangedrongen bij toenmalig minister Keulen, maar in 2011 is de mentaliteit een beetje anders dan vijf of tien jaar geleden.

Iemand die een woning heeft, heeft er alle belang bij om die woning goed te onderhouden. Een maatschappij die goed werkt, heeft ook reserves aangelegd om te renoveren. Men kan wel alles van Brussel verwachten. We hebben de ambitie om in Vlaanderen 43.000 sociale huurwoningen te realiseren tegen 2020. Ik hoor hier het bedrag van 3 miljard euro om alle woningen energetisch te maken. Ik weet niet waar u die budgetten zult halen. Het is onbegonnen werk.

Ik vraag me af hoe het zit met de responsabilisering van de bouwmaatschappijen zelf. Ik heb de indruk dat er heel grote verschillen zijn. Ik heb alle begrip voor de woningen van voor 1985. Maar nog niet zo lang geleden hebben we met de commissie een nieuwbouwproject in Tienen bezocht waar er elektrische verwarming werd geplaatst. Dat was toen de manier van werken in de sociale woningbouw. De mentaliteit is wel veranderd, maar ik vind ook dat bouwmaatschappijen ook een eigen verantwoordelijkheid hebben.

Ik durf het vanuit Brussel niet te beloven. Als men die twee uitdagingen naast elkaar zet, dan weet ik niet welk plan u gaat uitvinden om ze te kunnen realiseren op 9 jaar tijd. Ik deel de mening van diegenen die het hier over dakisolatie hebben gehad. Als we erin slagen om morgen de daken van alle 2,3 miljoen woningen in Vlaanderen te isoleren, dan zijn we al een hele stap vooruit.

SHM's hebben altijd wel een reden om geen maatregelen te nemen. Ze willen bijvoorbeeld niet enkel dubbele beglazing plaatsen, want ze vinden dat men dan totaal moet renoveren. Op welke manier gaan we hiermee om? Op welke manier responsabiliseren we bouwmaatschappijen? Wie heeft nog een reservepot en wie heeft er geen? Het is natuurlijk gemakkelijk om nooit reserves aan te leggen en dan maar te zeggen dat Brussel het moet oplossen.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Het zijn allemaal heel terechte opmerkingen en vragen. Ik heb aan de VMSW gevraagd om op basis van die grote noden een slim plan van aanpak te maken. Het klopt wat u zegt en wat ik zelf ook heb gezegd: de cijfers zijn astronomisch. Het gaat niet gewoon om energetische renovaties, maar vaak om renovaties waar een aantal energetische aspecten meteen worden meegenomen. Men vervangt glas en zal intussen ook een aantal andere werken uitvoeren.

Een van de vragen die we zullen moeten beantwoorden is of we versneld een aantal energie-ingrepen zullen uitvoeren, los van de andere ingrepen, dan wel of we alles gebundeld doen omdat dat een zeker efficiëntievoordeel heeft voor de organisatie en voor de SHM zelf. Deze vraag zullen we in deze commissie moeten beantwoorden. Hoe gaan we daarmee om? Hoe gaan we prioriteren? Welke middelen worden daarvoor aangewend?

Het spreekt voor zich dat we met de begroting die nu voorligt niet gewoon kunnen zeggen dat onze kleine wenslijst helemaal wordt afgewerkt. Dat weet ik ook. Daarom heb ik aan de VMSW gevraagd om ook een plan van aanpak op te stellen. De vraag is wat Brussel kan doen en wat wij van de huisvestingsmaatschappijen verlangen, hoe we kunnen responsabiliseren. Wat dat laatste betreft, geef ik u een paar losse ideeën. U weet dat we nadenken over het werken met energiecorrecties. Men zou bijvoorbeeld kunnen stellen dat bij een

huisvestingsmaatschappij die geen goede renovatieplanning afspreekt met de VMSW en die niet goed opvolgt, een energiecorrectie wordt toegekend aan de bewoners, zonder compensatie voor die maatschappij. Men kan zorgen voor stimuli, beloningen enzovoort.

Natuurlijk kan niet alles vanuit Brussel geregeld worden. Wel is het belangrijk dat we met de budgetten die beschikbaar zijn, prioriteiten en een manier van werken bepalen, dat we het niet aan het toeval overlaten, dat de ene of andere huisvestingsmaatschappij op een bepaald moment een aanvraag indient, zonder dat we weten of er nu begonnen wordt met de meest efficiënte en dringende investeringen. Ik denk dat we daarover de mening van de VMSW moeten vragen. Ik heb dat toch aan die mensen gevraagd.

Voorzitter, bij de regeling van de werkzaamheden zou het interessant kunnen zijn om de VMSW uit te nodigen in de commissie zodra het plan van aanpak of het voorstel dat zij formuleert, klaar is.

De voorzitter: Dat is een goede suggestie.

Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Als we naar de resultaten en vooral de bijkomende budgetten kijken, was het bijna als een doos van Pandora die geopend werd. Ik denk dat we niet anders kunnen. Ik nodig de collega's uit om na te denken over een plan van aanpak om de meest verouderde woningen eerst aan te pakken indien dat nodig is.

Mevrouw Heeren had het over de SHM's die nog zouden beschikken over een vermogen. Dat moet natuurlijk worden ingezet. Maar door het Grond- en Pandendecreet zitten de SHM's al op hun tandvlees. Dat vermogen slinkt zienderogen. Het zal zeker een uitdaging zijn om in de nodige kredieten te voorzien.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, u hebt nog niet geantwoord op mijn vraag hoever het staat met het besluit van de Vlaamse Regering.

Minister Freya Van den Bossche: Ik zou dat deze zomer willen afronden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Liesbeth Homans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het promoten van zonnepanelen op de webstek van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) - 2054 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Minister, recent hebben we het Energiedecreet, meer bepaald de groenestroomcertificaten, aangepast. We hebben drastisch ingegrepen op de steun voor onder andere zonnepanelen. Ik benadruk dat ik daar volledig achter sta. In het najaar gebeurt een globale evaluatie, maar dat is een andere zaak.

Twee weken geleden heb ik toevallig de webstek van de VREG geraadpleegd. Ik vond daar enkel informatie over zonnepanelen. Dat staat toch wel haaks op het uitgestippelde beleid, dat ook is goedgekeurd in het Vlaams Parlement. Als een onwetende of een gewone burger de webstek van de VREG opent, lijkt het alsof enkel zonnepanelen gepromoot worden. Ik vind niets of bijna niets over andere hernieuwbare energietechnologie. Dat is toch wel heel bizar.

Minister, hoe komt dat? Is er nog geen aanpassing gebeurd inzake de recentste ontwikkelingen? Voor de hele heisa over de zonnepanelen was me dat nooit opgevallen. Als

dat zo is gewoon omdat het vroeger zo was, denk ik toch dat we er voordien te eenzijdig op hebben ingezet. Daar kunnen we nu niets meer aan doen. Bent u het met me eens dat het niet meer overeenstemt met het uitgestippelde beleid, zeker omdat altijd de nadruk is gelegd op een globale visie en dat gesteld werd dat we niet mogen inzetten op één technologie?

Ik wil wel benadrukken dat ik zonnepanelen niet volledig wil afschrijven. Ik zie dat de heer Sanctorum al wil repliceren. Misschien wil hij mij beschuldigen van het feit dat ik me afzet tegen mensen met zonnepanelen. Dat is helemaal niet zo. Als we dat streefcijfer van 13 procent willen halen, moeten we inzetten op een mix van die technologieën waarmee we dat cijfer het makkelijkst en het efficiëntst kunnen halen. Ik denk dat we het daar allemaal over eens zijn. Ik weet niet of u het eens bent met mijn analyse, maar als dat zo is, zult u dan iets ondernemen om ook andere informatie te zetten op die webstek?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mevrouw Homans, u zegt dat u geen vraag stelt tegen zonnepanelen of tegen mensen die zonnepanelen willen installeren. Om eerlijk te zijn, moet ik toch zeggen dat ik dat zo aanvoel. Ik ben het er volledig mee eens dat alle hernieuwbare energie bij de VREG aan bod moet komen. De minister heeft in het verleden gezegd dat ze voor zonnepanelen voor gezinnen was en dat de beslissing voor zonnepanelen voor bedrijven fout was. Ik was het wel niet helemaal met haar eens.

U zegt dat het promoten van zonnepanelen op de webstek van de VREG haaks staat op het standpunt van de Vlaamse Regering. Ik wil hier toch mijn ongenoegen uiten over het feit dat Vlaanderen meedoet aan die Europese trend om tegen de PV-sector (photovoltaic sector) in te gaan. Onlangs zijn er nog artikels verschenen in de internationale pers. We jagen de zonnepanelensector weg uit Europa richting China. (*Opmerkingen*)

Het is ook een fout beeld dat China zorgt voor de volledige productie van zonnepanelen. Dat is dus fout. Er zijn heel wat Europese bedrijven die een meerwaarde leveren bij de productie van zonnepanelen. Het zijn die bedrijven die we aan het weggagen zijn richting Azië. Als dat de visie is van de N-VA over hernieuwbare energie, ook binnen het eurorealistische kader, dan houd ik mijn hart vast voor Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Ik begin met te verduidelijken wat precies de rol van is de VREG. De VREG speelt helemaal geen rol in het promoten van hernieuwbare energie. Dat is de rol van het Vlaams Energieagentschap (VEA). De VREG moet er wel voor zorgen dat groenestroomcertificaten en warmte-kranchcertificaten worden toegekend voor de productie van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen en voor warmte-krachtbesparing in warmte-krachtinstallaties. In het kader daarvan informeert de VREG burgers en bedrijven. Ook voor de marktpartijen zijn er aparte ingangen en is voorzien in pagina's met informatie op hun maat die via de homepage van de VREG te bereiken zijn.

Er zijn in Vlaanderen meer dan 100.000 PV-installaties. Heel wat burgers en bedrijven zijn op zoek naar informatie, bijvoorbeeld als zij een aanvraag willen doen, als het huis waarvan zij eigenaar zijn wordt verkocht, als zij extra panelen willen plaatsen. Sommige mensen vergeten hun paswoord van de databank enzovoort. In april 2011 waren er 50.000 unieke bezoekers voor de rubriek zonnepanelen. Het gaat dan over mensen die enkel op zoek waren naar informatie over zonnepanelen bij de VREG.

De VREG heeft een apart en vrij opvallend deel van zijn pagina gewijd aan zonnepanelen, vooral omdat er op dit moment een zeer grote informatievraag is in verhouding met de vraag naar informatie over andere zaken waar de VREG zich mee bezighoudt. In de rubriek over de zonnepanelen staat onder andere dat de groenste en goedkoopste stroom die is die niet wordt verbruikt. De VREG raadt mensen aan om overbodig elektriciteitsgebruik te vermijden. Zij zeggen dat een kleinere investering zoals isoleren vaak meer winst oplevert voor milieu en

portefeuille. Zij proberen mensen uit te leggen dat zonnepanelen misschien een optie zijn, maar zeker niet de eerste ingreep hoeven te zijn. Sensibiliseren is nochtans niet hun opdracht, hun opdracht is informeren.

Die nood aan informatie heeft misschien ook te maken met het feit dat de regelgeving is aangepast en dat mensen daardoor echt op zoek zijn naar informatie. Ik raad aan dat de VREG in functie van het aantal vragen naar informatie – en dat wordt heel nauwkeurig bijgehouden via de website en via de infolijn van de Vlaamse overheid – op een eenvoudige manier aandacht besteedt aan die vragen door mensen via de site door te verwijzen en te laten klikken op de relevante pagina's.

Op dit moment is er nog een zeer grote nood aan informatie over zon. Het spreekt voor zich dat de VREG die informatie puur factueel moet geven. Het is niet de taak van de VREG om promotie te voeren. Ik heb ook niet het gevoel dat ze dat doen. Dat zou trouwens haaks staan op het beleid. Op dit moment trachten zij vooral om de grote stroom aan informatievragen te beantwoorden. Naarmate er meer vraag zal zijn naar warmte-krachtcertificaten omdat er meer warmte-krachtkoppeling (wkk) moet komen met het actieplan koele warmte dat we over een aantal maanden willen voorstellen, zal ook de wkk meer plaats krijgen op de site. De VREG handelt dus in functie van de informatienoden, maar voert zeker geen promotie.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan u wel volgen wanneer zegt dat veel mensen, met de rush naar 1 juli, nog heel wat informatie willen over het tijdstip waarop hun zonnepanelen moeten zijn geplaatst opdat ze nog subsidies zouden krijgen.

Mijnheer Sanctorum, wij hebben altijd gezegd, hier in het parlement maar ook in onze communicatie, dat wij niet de mensen viseren die zonnepanelen op hun dak leggen. Het is de overheid die in de fout is gegaan: de overheid heeft het kader gecreëerd waarbinnen die mensen die investeringen hebben gedaan. Het is goed dat zij die investeringen hebben gedaan want ondanks het feit dat het slechts een klein aandeel is in het totale percentage hernieuwbare energie, hebben ze wel mee de aanzet gegeven. Het gaat echter om een veel te hoge subsidie die moet worden afgeremd. We moeten komen tot een goede mix van verschillende bronnen en niet eenzijdig inzetten op PV. Dat is mijn punt. Ik neem het niet dat u altijd doet alsof wij iets zouden hebben tegen mensen met zonnepanelen, integendeel.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mevrouw Homans, ik had het zelfs niet over het verleden. Het gaat me niet over de culpabilisering van mensen met zonnepanelen. Het gaat over de visie van de Vlaamse Regering waarbij de idee is ontstaan dat ze destijds veel te veel heeft ingezet op zon en wind heeft verwaarloosd. Met dat laatste ben ik het eens. Men schrijft de technologie zon nu echter af.

Mevrouw Homans, u zegt dat u niets hebt tegen mensen met zonnepanelen, maar eigenlijk wilt u het stimuleren van die technologie vermijden. Als u dan de site van de VREG bekijkt, dat stelt u vast dat er toch wat promotie wordt gemaakt voor zonnepanelen. Dat kan volgens u niet, want dat staat haaks op de visie van de Vlaamse Regering. Mevrouw Homans, het is duidelijk: u schrijft die technologie grotendeels af.

Mevrouw Liesbeth Homans: Als we dat hadden willen doen, dan hadden we geen subsidies meer uitgetrokken.

Minister Freya Van den Bossche: Mijnheer Sanctorum, ik ben soms een beetje verbaasd over de houding die u in dit dossier aanneemt. Een politicus, zeker van een groene partij, die de zon als bron van hernieuwbare energie een warm hart toedraagt, zou moeten beseffen dat als het systeem wordt overgesubsidieerd, elk maatschappelijk draagvlak voor die technologie

zal verdwijnen. Daardoor zal die technologie veel meer in de verdrinking komen dan door die technologie en de steun daarvoor op een correcte hoogte te brengen.

Dat heeft de Vlaamse Regering gedaan. Wij hebben gezegd dat er een correcte plaats en een correcte prijs voor zonne-energie is. Als we dat rationeel aanpakken, zullen we onze doelstellingen halen tegen de grootst mogelijke maatschappelijke winst en de kleinst mogelijke maatschappelijke kost. Als de steun vrij lang op een bepaald niveau blijft terwijl de technologie goedkoper wordt, dan zegt men mensen en bedrijven eigenlijk dat ze vooral voor zonne-energie moeten kiezen. Ze zouden wel gek zijn om dat niet te doen.

Wij hebben één technologie bevoordeeld ten opzichte van andere omdat de overheid niet op tijd een aanpassing heeft doorgevoerd. Wij doen dat nu wel, maar niemand in de Vlaamse Regering of het Vlaams Parlement heeft ooit gezegd dat zonne-energie overboord moet worden gegooid en dat wij niet meer in die technologie geloven. Ik begrijp uw redenering dus niet.

Mevrouw Liesbeth Homans: Ik volg de minister volledig, ik ga daar weinig aan toevoegen. Mijnheer Sanctorum, als we die technologie echt hadden willen afgeschreven, dan hadden we de subsidies gewoon tot nul gereduceerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de falende controle op de naleving van de eigendomsvoorwaarde bij zetelende sociale huurders - 2129 (2010-2011)

De heer Jan Penris: Collega's, wij weten allemaal dat een sociale huurder geen eigenaar van onroerend goed mag zijn. Hij mag niet de volle eigenaar zijn van een woonpand of bebouwbare grond, en noch hij, noch zijn kinderen mogen die volledig in vruchtgebruik hebben. Vroeger was die eigendomsvoorwaarde eenvoudig controleerbaar, want de sociale huisvestingsmaatschappijen vroegen de belastingaangiftes op en daarop staan alle onroerende eigendommen vermeld.

Om het comfort van de huurder te vergroten, heeft men gezegd dat men de papieren versie niet meer zal opvragen en de gegevens via elektronische weg – via de Kruispuntbank – zal proberen te verkrijgen. De Kruispuntbank heeft blijkbaar geen of onvoldoende gegevens over onroerende eigendommen van sommige burgers, wat tot frustrerende toestanden leidt. Zelf wisten we van een huurder bij Woonhaven Antwerpen die zelf woningen verhuurde. Hierover geïnformeerd deelde Woonhaven Antwerpen ons mee dat men onmogelijk efficiënt kan controleren. Bij de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) leeft dezelfde frustratie. Men zegt ons dat men niet over voldoende controlegegevens beschikt.

De VMSW heeft blijkbaar contact opgenomen met het Departement Financiën en Begroting. Financiën zegt dat men voor verandering zal zorgen, zodat de Kruispuntbank op de hoogte is of iemand een eigenaar van een onroerend goed is of niet. Maar dat vereist de aanpassing van de wetgeving. De toestand ziet er dus zo uit: over buitenlandse eigendommen hadden we al geen enkele controle, maar nu blijkt ook dat we ook over de binnenlandse eigendommen geen controle hebben.

Klopt de informatie dat sociale huisvestingsmaatschappijen al jaren geen controle meer kunnen uitoefenen op de naleving van de eigendomsvereiste door zetelende sociale huurders? Is het correct dat het ministerie van Financiën een nieuwe toepassing heeft ontwikkeld waardoor de koppeling van gegevens zou kunnen gebeuren, maar dat er nog niet in een wetgevend kader is voorzien? Wanneer verwacht u een oplossing? Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering al genomen om een oplossing van dit probleem te bespoedigen? Zult u

desgevallend nog nieuwe initiatieven nemen? Is het niet aangewezen om de huisvestingsmaatschappijen – in afwachting van een oplossing ten gronde – opnieuw de mogelijkheid te geven om de aanslagbiljetten van de huurders te controleren?

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Ik heb het over dit onderwerp, en dan meer specifiek over eigendommen in het buitenland, al eerder, in een schriftelijke vraag gehad. Een van de weinige voordelen van ook in de Senaat te zetelen, is wel dat ik daar minister Reynders heb kunnen ondervragen. U had immers in uw antwoord gezegd dat ik hiervoor aan de overzijde van de straat moet zijn. Minister Reynders heeft me letterlijk geantwoord dat de Vlaamse Regering zelf initiatieven moet ontwikkelen om te controleren of burgers al dan niet eigendommen in het buitenland hebben.

Ik beschuldig u niet, maar het is wel zo dat men van het kastje naar de muur wordt gestuurd. Minister Reynders maakt er zich heel gemakkelijk van af. Maar in elk geval geeft hij het Vlaams Parlement de autonomie om zelf controle-initiatieven te nemen. Hij stelt dat alle gegevens die hij krijgt op basis van fiscale aangiften alleen kunnen worden gebruikt in een fiscaal raamwerk. De controle van het bezit van onroerend goed in het buitenland als huurvoorwaarde hoort daar niet bij. Het Vlaams Parlement moet zelf een initiatief nemen. Het Vlaams Parlement zou dus eens moeten nadenken hoe we dit probleem aanpakken.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: De uiteenzetting van mevrouw Homans is bijzonder interessant. Ze geeft aan dat er een bredere discussie tussen het federale niveau en het Vlaamse niveau moet worden georganiseerd.

Ik denk ook dat de gegevens die hier aan bod zijn gekomen, ons ertoe moeten aanzetten om inzicht te verwerven in het buitenlands patrimonium van onze burgers. Maar niet alleen dat moet gebeuren. Zoals de heer Penris aangeeft, zijn er ook pijnpunten in de binnenlandse eigendomssituatie. Die pijnpunten kunnen niet genoeg opgespoord worden. Er zijn onvoldoende gegevens ter beschikking en onvoldoende controlemogelijkheden op dit moment. Hier kunnen we een prioritair beleidspunt van maken.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Er is inderdaad aan de VMSW gesignaleerd dat de huidige procedure om de eigendomsvoorwaarden na te gaan, een aantal onvolkomenheden vertoont. De dienst Patrimoniumdocumentatie van de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën stelt dat die verklaringen op eer vaak niet met de nodige zorg en precisie worden afgelegd door de aanvrager en dat men wordt geconfronteerd met een grote toename aan aanvragen omwille van het feit dat die voorwaarde vroeger maar één keer werd gecontroleerd, namelijk bij toewijzing, maar nu ook bij inschrijving. Dat zorgt voor grote vertragingen.

Ik geef een voorbeeld van wat er zoal kan foutlopen. Als de betrokkene nalaat te verklaren dat hij onroerende zakelijke rechten bezit en dus 'nihil' invult, dan wordt in die gevallen de verklaring teruggestuurd met de eenvoudige vermelding 'stemt niet overeen'. Daarmee weet je onvoldoende. Op dat moment moet de sociale verhuurder nog eens nagaan wat precies het onroerend zakelijk recht is van de betrokkene. Die moet dan opnieuw worden ondervraagd, eventueel moet een nieuwe verklaring worden opgemaakt en ter controle worden overgemaakt. De procedure is dus zeker niet ideaal.

Wat is de meest nuttige oplossing? Dat zou de oplossing zijn om de sociale verhuurder met het oog op de controle van de eigendomsvoorwaarde via de VMSW toegang te geven tot de kadastrale legger, Kadnet, waardoor de bevraging van de dienst Patrimoniumdocumentatie niet meer vereist zou zijn. De VMSW heeft die piste onderzocht. Dat gaat voor alle duidelijkheid om binnenlandse eigendommen. We hebben een officiële aanvraag gedaan om

de uitwisseling mogelijk te maken. De komende weken ligt een overleg vast tussen de FOD Financiën, de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) en de VMSW. Zowel op juridisch als technisch vlak moeten we een aantal mogelijkheden met hen nagaan. Als daarover uitsluitsel is, dan zouden we de machtigingen aanvragen bij de betrokken instanties, dat is het Sectoraal comité voor de Federale Overheid en het Sectoraal comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid. Als de FOD Financiën bereid wordt gevonden om de kadastrale gegevens ter beschikking te stellen van de VMSW, onder voorwaarden die die machtiging zal definiëren, dan zal de VMSW op haar beurt de nodige technische aanpassingen doen aan haar software zodat de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM) en de sociale verhuurkantoren (SVK) de patrimoniale voorwaarden eigenhandig kunnen controleren.

Het is in tussentijd zeker niet zo dat de huisvestingsmaatschappijen geen controles kunnen doen. Artikel 52 van het kaderbesluit Sociale Huur geeft hen de mogelijkheid om bijkomend onderzoek te verrichten als blijkt dat men via elektronische weg niet over afdoende gegevens kan beschikken. Dat kan rechtstreeks naar de FOD Financiën of rechtstreeks bij de aanvrager via het aanslagbiljet bijvoorbeeld. Dat vraagt natuurlijk meer tijd en werk. Zoals u aangeeft, zou dat eenvoudiger moeten kunnen.

Wat betreft de voorwaarden in het buitenland, sluit op dit moment België protocols af over gegevensontwikkeling met het buitenland. Men heeft dat nog maar gedaan voor zeven landen. Ik weet niet of federaal minister Reynders bedoelt dat Vlaanderen dat autonoom zou beginnen te doen. Ik wil dat altijd eens proberen. Daarnaast is het concrete probleem, zelfs als we het zouden kunnen doen, dat er redelijk wat landen waarvan de informatie relevant zou zijn, geen kadaster hebben. Dat probleem blijft, zelfs met alle bevoegdheden binnen dit land die we zouden willen of kunnen krijgen. Als die landen geen kadaster hebben, hoe kunnen ze ons dan informeren over het eigendom van mensen?

Voor het andere probleem heb ik alvast een oplossing voor ogen. Het is even afwachten of de andere overheid wil meewerken aan die oplossing. Misschien kan mevrouw Homans daar een vraag over stellen in de Senaat en dan weten we meteen meer.

De heer Jan Penris: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben zeer tevreden dat u het probleem aanpakt en dat we binnenkort ter zake een oplossing krijgen aangereikt. Ik zal de betrokken woonmaatschappijen ook nog eens wijzen op de mogelijkheden die ze zelf hebben krachtens artikel 52. Dat is niet onbelangrijk.

Ik heb bewust het debat niet willen vervuilen door de buitenlandse eigendommen in dit verhaal te betrekken. Ik was gechoqueerd door het feit dat we zelfs nog geen informatie kunnen inwinnen over binnenlandse eigendommen. Het probleem van de buitenlandse eigendom is zeer complex, dat weten we. We hebben trouwens een aantal weken geleden daarover een decretaal initiatief ingediend dat nogal eenparig werd afgeschoten, heb ik gehoord. Ik was op die vergadering zelf verhinderd. Ik hoor van sommige mensen mooie woorden, maar als er dan daden moeten worden gesteld, reageren ze heel anders.

Minister, ik dank u omdat u ons vandaag informatie aanreikt die ons in staat moet stellen om het probleem dat ik heb aangekaart, enigszins op te lossen.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Voor alle duidelijkheid: ik heb me gewoon aangesloten bij de vraag omdat ik een vraag om uitleg heb ingediend. Ik zie nu uw vraag op de agenda. Mijn vraag ging specifiek over buitenlandse eigendommen. Het is gewoon een vervolg op een schriftelijke vraag. In de Senaat moet je gemiddeld drie maanden wachten op een antwoord op een vraag. Ik kon dus niet vroeger. Ik wilde het debat absoluut niet vervuilen. Als ik me vandaag niet had aangesloten, zou ik geen vraag meer kunnen stellen, want het thema is nu aan bod gekomen.

Voorzitter, ik weet dat uw partij daar al initiatieven omtrent heeft genomen. Ik denk dat er betere mogelijkheden zijn. Ik heb me laten vertellen dat uw voorstel, de omgekeerde bewijslast, juridisch niet goed in elkaar zou zitten. Dat is echter een andere discussie die we nog wel eens zullen voeren.

Minister, ik ben me ervan bewust dat die landen waar zich de meeste problemen zouden kunnen voordoen – ik spreek in voorwaardelijke wijze – inderdaad geen kadaster hebben. Maar dat neemt niet weg dat het bij de enen heel gemakkelijk is om te controleren of ze het hebben, en bij andere kandidaat-huurders niet. Ik vind dat heel onevenwichtig.

Ik had vijf vragen gesteld aan minister Reynders. Ik heb er drie maanden op moeten wachten, maar het zijn wel vijf interessante antwoorden. Ik zal ze u meegeven, dan bespaart u zich de energie om ze te gaan zoeken op de webstek van de Senaat, want dat kan ook wel eventjes duren. *(Gelach)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het lokaal toewijzingsbeleid voor sociale-assistentiewoningen - 2179 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Minister, mijn vraag komt voort uit de omzendbrief die u schreef aan de lokale besturen over het lokaal toewijzingsreglement voor ouderen. Als men vandaag een toewijzingsreglement voor ouderen wil opstellen, geeft u specifiek aan dat dat leeftijdsgebonden is. Bij de toewijzing van een assistentiewoning speelt niet alleen de leeftijd een rol, maar uiteraard ook de zorgzwaarte. In de omzendbrief staat echter niets over de zorgzwaarte. Enkel de leeftijd wordt vermeld.

Mijn vraag is of u in het lokaal toewijzingsreglement, bij de toewijzing van assistentiewoningen, ook rekening wilt houden met de zorgzwaarte. De zorgzwaarte kan via een Katz-schaal of een Basis Eerste Lijns-score (BEL-score), of via een attest van de federale overheidsdienst gemakkelijk worden gescreend. Veel senioren bezitten dat trouwens. Maar vandaag kunnen we daar geen weging in maken. Voormalig minister van Welzijn, mevrouw Heeren, die het Woonzorgdecreet mee heeft opgesteld en laten goedkeuren, heeft daar goed werk verricht in het kader van de ouder wordende bevolking en een goede huisvesting. Maar ook sociale huurders zullen problemen krijgen met een te lange wachttijd voor woonzorgcentra.

Hoe kunnen we dan om met een lokaal toewijzingsreglement? Of wordt het kaderbesluit Sociale Huur in die zin aangepast?

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Minister, in welke mate kan de terechte bekommernis van mevrouw Coppé vallen onder artikel 23 van het kaderbesluit Sociale Huur? Dat kan misschien op termijn een uitweg zijn.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Mevrouw Coppé, ik kan heel kort zijn: het kan perfect. Wij geven één criterium, maar u mag daar zoveel criteria aan toevoegen als u zelf wilt. Het enige wat u zult moeten doen, is dat uitgebreid verantwoorden via een doelgroepenplan. Dat is logisch.

Als u de zorgzwaarte als een extra criterium wilt gebruiken, kan dat perfect.

Mevrouw Veerle Heeren: Is de procedure van een doelgroepenplan niet te zwaar om dat te doen?

Minister Freya Van den Bossche: Ik vind dat niet. We hebben die procedure wat versoepeld. Dat zou vrij goed moeten meevallen. Dat is ook niet iets dat op enigerlei wijze gecontesteerd zou worden. Ik verwacht daar echt geen problemen.

U kunt dus gewoon extra criteria toevoegen aan wat wij gezegd hebben. U kunt dat lokaal zo beslissen.

Mevrouw Griet Coppé: Het is net omdat de omzendbrief daar niets over vermeldde, dat ik me afvroeg of we nog konden specificeren in functie van de zorgzwaarte.

Minister Freya Van den Bossche: Het is gewoon een soort minimaal criterium. Alles wat u daarnaast wilt doen, kunt u doen, als u het verantwoordt via een doelgroepenplan.

We zullen het in elk geval in ons achterhoofd houden. De volgende keer dat we zoiets schrijven, zullen we duidelijk maken dat het een soort vereist minimum is, waar men vanzelfsprekend andere criteria kan aan toevoegen. Voor ons was dat een vanzelfsprekendheid, maar die hoeft er natuurlijk niet te zijn voor de lezer. We zullen daar de volgende keer rekening mee houden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■